

Çakıl Taşı Sevdası

— Sevda URAL · 12 Mart 2010

Nefes aldığın kenti teğet geçiyor bindiğim şehirlerarası otobüsler
Avuçlarıma bastırduğım bir çakıl taşı sevdasıyla yollar sarıyorum yokluğuna dair
Amirden parafı , Müdürden imzalı süreli bir tezkere kağıdı
Üzerine çakar almazın demir soğu tenimi acıtan
Olmazsa olmazım yedlerimde saklı duran

Yamalı sarı taksinin radyosundan yayılan Secde duasıyla nemli bir ada sabahı
Allahın selamıyla varılan bir memleket havası solunan
Eski bir apartmanın önünde bitiyor soluk laci ağır bir bavulun yol hikayesi
8.15 le sarsılmış yorgun bir kentin pavyon makyajlı mahallesi beni gurbete atan

Komşu çocuklarının isim kazıdığı duvarları geçiyorum
Zamanı geri sarıyor yükümü çeken mozaik taşlı merdivenler
Gençlik umutlarımın saklı kapılarını açıyorum ardına kadar
Bir ömrü anlatıyor örümcek tozu içinde gezindiğim eşyalar

Nefes aldığın kenti teğet geçiyor bindiğim şehirlerarası otobüsler
avuçlarıma bastırduğım bir çakıl taşı sevdasına bürünüyorum
Parmak uçlarıma sıkıştırılmış , dudaklarımda büyüyen bir ateş yakıyorum yokluğuna dair
Bulutlar inmiş yeryüzüne, perdeleri aralıyorum
Yirmisinde ne ise otuzbeşinde de aynı manzaraya açılan pencere
Suya batmış parkın içinde yalın ayak oynayan çocukların sesine karışıyor ansız sesin

Canına yandığının dünyası diye fısıldıyarak geçiyor içimden 18.15 Muğla otobüsleri
Çantamda sevdiğin zeytinyağlı dolma tenceresi
Denizden yeni çıktığına inanılan balıkçının çipurası , levreği
Cenneti cehennemi varlığıyla unutturan ten aydınlığı içinde
Omzuma konan melek busesi
Cuma'dan cumaya sana koşar adım gelen sevda yüreği
Yağmur yüklü bulutları yerleştirmişsin bilmeden ellerinle gözlerime
Muayene aşaması ,doktorun değil aşkın hatası niyetine

Nefes aldığın kenti teğet geçiyor bindiğim şehirlerarası otobüsler
Avuçlarıma bastırduğım bir çakıl taşı sevdasıyla türküsünü söylüyorum ayrılığın
Mahremiyetle yarım açılan komşu kapıları

Selam la duası üzerime emanet konulan
Bir tas tarhana orbası, bir dilim trabzon ekmeği sunulan

Fındık bahçeleri saklı orman yolundan yürüyorum Őimdi
Gözlerin oluyor yere düŐen çiğ taneleri
Eski bir esme baŐında soluklanıyorum
Kestane topluyor çocuklar önlükleri üzerinde elleri karaya bulanmıŐ
Küfr en alasından sallıyorum
İstanbul'a 2 saat uzaklıkta ki köyme dağ köyüdür diye vesaiti az tutanı saygıyla anıyorum

Sırtında tırmala sarılı küfesıyla karŐılıyor halam
Yazması sıyrılıyor usulca
Altın rengi saçları beyaza karıŐmıŐ
Beline kadar inen kalın bir saç örgüsü savruluyor rüzgarda

Alaycı bir sevgili sesleniyor ovadan dağlara doğru
Rapunzel ... rapunzel...
Bir kar tanesi kopuyor Keremali dağının zirvesinden
Sessiz bir çiğ oluyor sesleniŐin
Parmak uçlarımdan yakalayıp yutuyor beni
Yokluğuna dair sürgünde yim

Üç eteğine siliyor nasırlı ellerini halam
Kocaman açıp sinesini uyyyy diye sarıyor
Lazca bır ağıt yakıyor
Kaidesi belli sözü içinden geldiği gibi
Yankısı sinemde büyüyor

'uta ani - küçük laz kızı
gitti ele gurbete karıŐtı
uta ani - küçük laz kızı
bi uŐacıđı olaydı halası onuda saraydı'

Dilinde dua elinde mısır ekmeği
Bir kaŐık tereyağla azı çok say diyor
Kaba yerimden bir cimcik basıyor uğurlarken
Namazı İhmal etmeyesiñ ha! diyor

Orman yolunun ardından sise karışıyor suretlerimiz

Ardında süt dolu memeleriyle salınan sarıkız
O bildiği dağlara doğru kaybolup gıderken
Lazca bır ağıt yakıyor
Kaidesi belli sözü içinden geldiği gibi
Yankısı dağlarda büyüyen

'Neyleyim yetmedu fınduğın parası
Uşaklara az celdi misirun darası
Fakir fukaranın gaidesi
Gurbete düşmüş garındaşlarımın hasratı '

halden... hatırdan...

Sresi belli bir tezkere kağıdına sıkıştırılmış zamandan fazlasını söylüyor bir ananın yüreği

Nefes aldığın kenti teğet geçiyor bindiğim Şehirlerarası otobüsler
Avularım bastırđıđım bir çakıl taşı sevdasıyla kara bir denize salıyorum kendimi
Simsiyah bir geceye açılıyor gökyüzü
Hırçın dalgası kayalıkları dövüyor
Zamanlı zamansız vuran deniz fenerinin ışđı parlatıyor loş masayı
İstanbul işine hevesli acemice açılan servisi soruyor garson
Memnuniyet bekliyor besbelli
Mısır ekmeğini miskete evirmişsin
Karalahanayı zeytinyağlı yapıp Bodrumlu laza benzetmişsin demek geliyor içimden
Susuyorum , elinize sağlık diyorum
Gelsin bizim barbunlar
Usulca eğilip
Bari diyorum Őu fasulye turşusunda havuta olmasa hani ...

Olmazsa olmaz bir ezgi asılı kalıyor içimde
Kemençenin sesiyle dudaklarımdan dökülüyor sözleri

'ben seni sevduimida dünyalara bildurdum
endurdun kaşlaruni babani mi ldrdm'

Voltasını atıyor içimde senli zamanlar
Rotasız bir duraktan kalkıyor 18.15 Muğla otobüsleri
Günlerden her gün Cuma Őimdi
Beyaz bir sayfaya düşüyor alaycı sözler
Hayırlı bir evlilik yap bir evladın olsun arkadaşım!

Kemençenin sesine halamın ağıdına karışıyor
ben seni sevduimida ... halası onu da saraydı ... evladın olsun

Nefes aldığın kenti teğet geçiyor bindiğim şehirlerarası otobüsler
Avuçlarıma bastırduğım bir çakıl taşı sevdasına hasretim
Gökyüzünde belli belirsiz salınan bir kar tanesi oluyor gözlerin
Toprağıma düşmeden yitip giden
Geçmiş zamandan bir el uzanıyor
Saçlarımın arasında geziniyor ilk günki gibi
Ben diyorum hala... seni....
Kilitleniyor iki dudak arası
Avuçlarımın içini dolduruyor doktorun değil aşkın hatası gözyaşları

Bir otobüsün camı oluyor karadenizin seyrine daldığım pencere
Avuçlarından salınan bir buse ile ardına bakmadan gidişin
Mart soğuşuna inat cılız bir papatya kadar bana açılmamış yüreğin
Keskin bir karadeniz kadar adamın ciğerine işliyor sözlerin
Ellerimle kapattırdığın lüks bir apartman dairesinin soğuk çelik kapısı değildi yüzüme kapanan
Nede var olduğu sanılan pireye inat yakılmış bir atlas yorgandı sevdam

Kırmızı serkeş bir mum yakılıyor ortaya kırmızısı içimde eriyen
Garson diyorum usulca, çayı eksik bırakmadan
Aman ha kırmadan bir 35liğin şişesini açta gel
En dublesinden aslana batır suyumuzu
Yoksa benle bir barbunlarında ağlatacak üç harften ibaret kalan sevgili
Takalara sevda yükleyip karadenize salma vakti
Bir demli caydan,bir duble rakıdan ,acıyı sevdasından daha da uzun bir gece olucak !

Güneyde bir kasabaya açılıyor yollar
Samanyolunun altında vuruluyor ürkek bir ceylan
Şaşırmış bir duayı eksiksiz öğretiyor bir adam
Bir kadın düşüyor dizlerinin üzerine çaresizce
Bin yılın sevdasını taşıyor içinde
Büyüyor karaya çalmış gözleri
Denizlerin tuzlu suyunu doğurmak için her güne
İsyan bayrağını açıyor soteye demir atmış korsan bir gemi
Kemiksiz dilden kılıçlar çekiliyor
Er meydanı değil kurulan bir aşkın bitiş hali

Nefes aldığın kenti teğet geçiyor bindiğim şehirlerarası otobüsler
Avuçlarıma bastırduğım bir çakıl taşı hikayesi
Seni seni

12.03.2010- Sakarya